

Aslıhan Tunca

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Yıldızlara

bak...

Acının

tadını

çıkar...

Aslıhan Tunca

Ağla... Bilirim...

Ağla gözünün karasına düştüğüm
Bilirim isyan edersin bugünlerde
benim isyanlarım gibi...
Sabah zor, gönül ar, yaş'ın ben olur

Ağla yüreğimi toprağına ektiğim
Bilirim düşlersin beni bugünlerde
benim düşlerim gibi
Özlemin yol, dumanın yar, yar'ın ben olur

Ağla yoluna ömür biçtiğim
Bilirim meraklanırsın bugünlerde
benim seni merak ettiğim gibi
Elin güç, alnın ak, kalbin ben olur

Gece yarısı
Hançer yarası
Tanrı duası
Yaşanası
Sevdiğim...

Aslıhan Tunca

Ağlayamadım

Ağlayamadım yine
bu gece

Elimde mendil

Mumlar da yanıyor

Üstelik
hala yalnızım

Nafile...
Ağlayamadım

Aslıhan Tunca

Anladım ki...

Anladım ki, ben en çok
ayrılık acısını seviyorum
Şöyle gecelerini kan ter içinde böleninden...
Karanlıkta küçük kırmızı kalplerin uçtuğu,
Ve bir türlü yakalayamadığın,
yaşayamadığın zamanların önünde
suçluluk hissettiren ayrılıkların...

Anladım ki, ben en çok
terkedilmeyi seviyorum
'Ne olur dön' diye yalvarmayı dilinde yücelteninden...
Sarı yaprakların tüllediği sokaklarda boş bakışlar bırakan,
Ve titremekten olduğu yere yığılıp kalan bedenine
söz geçiremediğin çaresiz terkedilişleri

Anladım ki, ben en çok
aşka ağlamayı seviyorum
Dizlerini göğsüne çekip,
sığındığın yaştığı sırlı sıklam bırakanından...
Durduramadığın, susturamadığın,
doya doya, hıçkırığa hıçkırığa,
dilsiz haykırıışlarını dünyaya getiren
Ve, çok değil ilk dolunayda
gecede kalan o son birkaç damlanın
bulut olup başka gözlerde doğduğu aşklara

Anladım ki, ben en çok.....

Aslıhan Tunca

Aşk...

Aşk... Ne bilirim ki hakkında
Ne kadarını yaşamışlığım vardır
Ya da hayal edebilmişliğim
İçki kadar güzel mi tadı acaba
Veya uyku gibi derin mi
Belki denizden de gizemli
Kimbilir...

Sancısı hava, özlemi sudur bazen
Hem sancısız aşk olur mu!
Ayrılık acısı yaşanmadıkça anlamsızlaşma mı
Yanmadıkça yüreğin özlemle
Gözlerin dolmadıkça zamanlı zamansız
Ve gizlememeyi öğrenmedikçe gözyaşlarını
Yağmurda saatlerce yürümedikçe ıslanmadan
Ya da ısladığını hissetmeden
Gördüğün en güzel ellere dokunmadan
Ve o eller bedenini keşfetmeden
Ne anlamı var aşkın!

Aşk... Ne bilirim ki hakkında...

Aslıhan Tunca

Ben Benden Vazgeçmiş

Hüzünleri doldurdum cebime
Ağır ağır sahilde yürüyorum
Dalgalar çarpıyor yüreğime
Titrek dudaklarımda üşüyorum

Bırakmayın beni bu caddelerde
Hayır duymayın çaresiz çığlığımı
Yok bakmayın perde perde gözlerle
Ağlatmayın kalbimin vazgeçmiş telaşını

Ne olur, bu akşam gelmeyin üstüme
Bırakın özgürce acıyı canımı
Bilmiyorum geçecek mi bu yalnızlık, bu ansızlık
Bu aşksızlık... Bu aşksızlık...

Deniz geceden gelmiş
Gece seherden geçmiş
Yaşlar hep yüzümde izmiş
Ben benden vazgeçmiş

Aslıhan Tunca

Ben Razıyım

Sevgiden caydığın yerde
gel bana

Kim olduğunu bilmezken
bir akşam gel, otur yanıma

Kırmızının dibi vursun
ve sen beni sevme bütün gece

Ben razıyım...

Aslıhan Tunca

Ben Seni Beklerim

Ben seni beklerim
İnan bana...
Sonsuzla beraber otururuz karşı kaldırımında
Arabalar geçer gider, güneş doğar batar
Ben, yine seni beklerim.

Arada bir içim sıkılır
Kırılıyorum sana, bana hiç bakmamana
Gülmene, ama sadece dudaklarınla
Gelmene, ama başkalarına
Sevmene, ama herkesten fazla değil
Ben seni, bu umarsız halinle beklerim.

Uzatırım ellerimi zamanlı zamansız
Kalır havada...
Ne yapacağımı bilemem, kaybetme korkusuyla
Bir laf atarım ortaya ve gülerim kahkahalarla
Yalandan da olsa
Ben seni, çaresiz kapılarda beklerim.

Ruhum titrer, üşürüm mavi akşamlarda
Çok üşürüm
Şarılmak isterim, doygun sevdana
Sığınmak isterim, kalbinin az köşesine de olsa
Yetinmek isterim, yetmeyeceğini bile bile
Ben seni, bencilce beklerim.

Yıldızsız gökyüzünde ay oluveririm
Pencereden izlerim, acırım kendime
Ben senden, ben herkesten uzağımdır artık
Olsun... Zaten,
Ben seni, uzakta beklerim.

Beyaz bir karanfile bürünür bazen sevgin
Her kıvrımı bir yürek atışı
Vurgun güzelliğinden sonra
Bırak koparmayı, dokunamam bile
Dokununca kan damlar,
Kıyamam
Ben seni, koklamadan beklerim.

Ben seni beklerim...

....
Kaç zaman sonra,
Hangi sonsuzluk uçurumunda
Bilemem ama...
Ben yine seni,
Ben hep seni,...

....
Beklerim...

Aslıhan Tunca

Benim Olma

Kaldım gecenin yarısında
Yalnızlık diz boyu karanlığımı
Ne varsın, ne yoksun hayatımda
Ateşe sarsan bu kadar acımazdı

Aşk aşk diye diye geldin bana
Mevsimlerden hazandı
Sevgiden caydığım bir zamanda
Gönül buna razıydı

Ateşim ol, rüzgarım ol
Yeter ki yanımda olma
Zincire mahkum zamanlarda
Git artık, benim olma

Aslıhan Tunca

Bir An...

En son...
bir şehrin meydanında
ağladım

Herkes...
bakıyordu yüzüme

Biri...
'ne kadar büyük gözyaşlarınız var'
dedi

Söyleyemedim
hepsinde bir ömür yüklü
diye...

Aslıhan Tunca

Bir Garip Gece

Gecelerin en garibi bir gecede
Çakmak sesi çığlığının eşiğindeyim

Gözlerim puslu
Beynim buğulu
Ellerim yorgun
Yüreğim dargın bir hecedeyim

Yazamam ki neyleyim kahretsin
Bu satırların sonu böylece eylesin..!

Aslıhan Tunca

Bitersin

Nasıl oralar!
Sıcak değil mi...
Sıcak eller, dudaklar, ateşli bakışlar
Nasıl oralar!

Burası soğuk,
kalbin gibi...
Kar yağdı bu sabah
Kar beyaz kalbin kirlendi
çamur çamur
Kirlendi o dudaklarla,
kirlendi O'nunla

Sen beni merak etme sevgilim
Zaten ben inanmam ömür boyu
mutluluklara
İnanmam sonsuz aşklara
Ben sende bittim,
sen de bende bitersin bir gün
Bitersin bir gün.

Aslıhan Tunca

Böyle Doğmuşum

Ben
böyle doğmuşum
otuz yıl önce...

bir elimde sigara
diğeri belimde

karanlığı giyinmişim
doğar doğmaz
üzerime

yüzlerce el karış karış
dolaşmış
bedenimde

sevda ise camdan bulut
çok uzakta
bir yerlerde

Ve ben böyle doğmuşum
otuz yıl önce...

Aslıhan Tunca

Değil

Söylediğin şarkı değil
benim feryadım

Gördüklerin gerçek değil
belki rüyadır

Ettiğin dua değil
olsa ağlardın

Sevdiğinse ben değilim
yoksa duyardım...

Aslıhan Tunca

Deniz Kızıldı Bu Sonbaharda

Alı al yosun
Moru mor gökyüzü
Esir kırmızısı denizin ortasında
Ve bir sonbahar akşamında yazdım bu şiiri
Gözümün yaşı,
Ömrümün yarısıyla...

Yaşadıklarımın değeri yok
Yaşayamadıklarımın yanarım ben
Gecelerim söner, özlemlerim kalır
Ferim gider, gözyaşım kalır
Ömrüm biter, kızıl sevdalarım kalır bu kağıtta
Karanfili koklarsın
Rüzgarın ıslığınyı duyarsın
Ağlarsın hani,
Dünya dursa umurun da değildir
Sebepli sebepsiz döktüğün tek damlanın yanında
Ben, o tek damlanın peşindeyim
Bu sonbahar akşamı

Alı al yosun
Moru mor gökyüzü
Esir kırmızısı denizin ortasında
Ve bir sonbahar akşamında yazdım bu şiiri
Gözümün yaşı,
Ömrümün yarısıyla...

Aslıhan Tunca

Derbeder

Alevler içinde
kalmış çocuğum

Geçmişe hesap sorar
hesabın tutmaz

Bir yürek sever
herşeyi terkeder
şehirler ayrılır
gönüller uymaz

Kırmızı gün dünden beter
Ah bu keder, ah bu keder

Ne can durur, ne yollar biter
Dünyam artık derbeder

Aslıhan Tunca

Dokunmayın Bana

Dokunmayın bana bugünlerde
Bırakın, dokunmayın
Üzgünüm yaşadıklarımın
Yine yalnızım
Mutsuzum...
Anlıyor musunuz!
Dokunmayın bana bugünlerde
Yaşamak istiyorum
Kalbimin hüznü sığıpışlarını
Çaresizliğini...
Dokunmayın bana...

Aslıhan Tunca

Dualarımla Seninleyim

Ayrılırken bakamadım bile yüzüne
Sevdiğim sensin diyemedim
Yanarken gözyaşlarım aktı içime
Yüreğim kor ateş söndüremedim

Bundan böyle kim neylesin
Dayanmaz kalbim vursun inlesin
Korusun Tanrım seni şerden
Dualarımla sizinleyim

Bıaktım tüm duygularımı yanında
Hiçbirşey kalmasın başka kollara
Yapamam, kalamam sensiz akşamlarda
Oysa bir gülüşün yeterdi bana

Bundan böyle kim neylesin
Dayanmaz kalbim vursun inlesin
Korusun Tanrım seni şerden
Dualarımla sizinleyim

Aslıhan Tunca

Elma

Hayatının
kalanını
en tatlı elmayı
arayarak mı
geçireceksin..!
Aslıhan Tunca

Esir

Ne kötü bir histir

hiçbir şey

hissedememek...

Öylece kalakalmak

anıların anlatılmazlığında esir.

Aslıhan Tunca

Film Gibi...

Erkek, kızı sever
Evlenirler
Film biter

Kız, erkeği sever
Ayrılırlar
Film biter

Aslıhan Tunca

Gezgin

Ben gezginim
Hayal alemini dolaşır dururum her gece

Hem...
Severim gece yolculuklarını
Rengi ve sesi güzeldir

Üstelik...
Bir uyku parasına,
Bedava..!

Aslıhan Tunca

Gittin Aklımdan

Kağıtla kalemin
birleşmesinden uzak
şiirimi atarken boşluğa
geldin aklıma

.....

.....

.....

gittin aklımdan...

Aslıhan Tunca

Göremezsiniz

Göremezsiniz
karanlık kapılardaki beni

Duyamazsınız ki
yürek çarpıntılarımı

Zincirlere mahkum zamanlarda

Soğuk taşları yakan

Gözyaşlarım var benim.

Aslıhan Tunca

Haberin Olmaz

Bu Şehrin ũstüne
gözyaşlarım yağar
bir tek senin elin
elimde durmaz...

Acıyla kıvransam
ya da aldırmasam
ne fark eder canım,
haberini olmaz...

Aslıhan Tunca

Haberin Yok

Sana hiç göndermediğim
mektuplarım var benim
görmediğin çiçeklerim
yaşamadığın günlerim
seni senden habersiz
beni benden eden
sevda vurgunu
ömürlerim
var benim

Aslıhan Tunca

İstanbul - Ankara - İstanbul

İstanbul - Ankara otobüslerinde yaşadım
Ömrümün en güzel anlarını
Gece karasında tepedeki evin camından süzülen ışığa
takılırdı da gözlerim
Düşlerdim o evin aydınlığını kendi evimde
Sen bir film seyrederdin
Ben iki kahve yapardım tumbul fincanlara

Bazen ön koltukta rastgelirdim düşlere
Şoför uykulu, muavin umarsız, ben umutlu
Aldırmadan uçurumu ıskaladığımız virajlara
İstanbul - Ankara otobüslerinde yaşadım
Ömrümün en güzel anlarını

Dediler 'gitme'
İstanbul yedi tepe
Yedisinde bir meşe, meşenin altı serin
Bir çay söyleyelim, bir de Recep Dede'nin simidi
'Meşeleri kestim, simidi kuşa yem ettim
Çayımı içip öylece gittim, yarım türkü dudaklarımda

.....
Ankara - İstanbul otobüslerinde yaşadım
ömrümün en zor anlarını
Camın buğusuna imza attı gözyaşlarım
Şoför uykulu, muavin umarsız ben umutsuz
Tepedeki evin karanlığı, geceden kara
Yol bitti... Ben bittim...

İstanbul yedi tepe
Yedisinde bir meşe
Meşenin altı serin, bir çay söyledim
Bir de Recep Dede'nin simidi

Belki bir yarım hep Ankara'da
Belki bir yanım hep Ankara'lı
Bir daha görmesem de Ankara'yı
İstanbul - Ankara otobüslerinde yaşadım
ömrümün en güzel anlarını.

Aslıhan Tunca

Kahır

Bir fırça darbesiyle karartmak
Var ya dünyayı
Bir çığlık ürpertisiyle bölmek geceyi
Ve bir sevda masalında öldürmek şairi
İşte beni...
bu kahrediyor...

Aslıhan Tunca

Kalamam Bu Şehirde

Yıllar önce nasıl da sevmiştik delice
Sen çocuk gibi titrerdin benim üstüme
Şimdi ne oldu
Bu kara kış neden
Yalan bakışlar
Daha mı sıcak
Benim yüreğimden

Duramam, duramam artık bu şehirde
Bakamam kimsenin yüzüne
Yüzümde aldatılmışlığın resmi
Kaybettim sende gençliğimi
İstemiyorum böyle sevgi

Bende bir ömür kayıp sende cesaret
Can dayanmaz yaşanmaz böyle esaret
Gel ya itiraf
Ya da inkar et
Aşkta gurur yok
Bilirim ama
Yoluna devam et

Duramam, kalamam artık bu şehirde
Bakamam kimsenin yüzüne
Yüzümde aldatılmışlığın resmi
Kaybettim sende gençliğimi
Yalvarıyorum bırak beni...

Aslıhan Tunca

Kardeşime...

Dağların dağı bir yürekte
Geçmişten gelen nezaket
Geleceğe giden esaret
Kara gözlü
Esmer yüzlü
Bir deli kızın
Eteği dalgalanıyor.

Aslıhan Tunca

Kayıp

Şehir yaşanmışlığının içerisinde
kaybolurken beynimin özgür istekleri
annemin kokusu duyuluyor odamda
Özgürlüğün, özleme yenilme savaşını izliyorum
rüyalarımda
Balkondaki fincan sohbetler oturuyor
salonun ortasında
Derbeder oluveriyor can'ımdan can huzurlarım
İki ara,
arada bir dere,
akıp gidiyor zaman

Aslıhan Tunca

Kızıl Ay

Şehirler arası yolculuklarda
Şiirler arası yürek sancıları
Ele geçirir bedenimi
Yağmurun kasveti cama
Camın soğuşu bana yakışır o anda
Ve ben yutkunuşlarımdaki çaresizliğimle
Baş edemezken
Korkarım ay'ı kızıla boyamaktan
Kinden korkarım
İntikamdan, nefretten korkarım
Gelecektekten çalarak ay boyanır mı
Bırak... Gece güneşi niyetine kalsın yukarıda
Hatta denizin ortasında
Keman çalsın saatlerce
İstersen dans etsin sarhoş kollarını dolayarak
Sevgiliye

Üzgünüm...
Yine de
Kızıla boyadım ay'ı korkuyla
Ve her gece...

Aslıhan Tunca

Kim? Kim?

Sen...

benim...

ansızın...

geçen...

rüzgar...

çöpümsün...

Aslıhan Tunca

Lütfen Rahatsız Etmeyiniz

Lütfen... Rahatsız etmeyiniz bizi
Kapalıyız görmüyor musunuz bu gece
Hüzünlüyüz, üzgünüz, cenazemiz var
Yüreğimizi öldürdüler de dün gece
Tabuta sığdıramadık
Öylece gömdük şuracıkta ki mezara
Ağıt bile yakamadık ardından
Yaşama telaşıyla...

Lütfen... Rahatsız etmeyiniz bizi
İçki servisimiz yok bu gece, yemekte yapmadık
Boş masalarda boş bardaklar,
Boş yüzlerde, boş gözler bıraktık sadece
Biz bile duramazken şu akşamüstü meyhanesinde
Sizin ne işiniz var kalbimizde...

Lütfen... Rahatsız etmeyiniz bizi
Hayır, hayır koparmadık arka bahçedeki
Çiçeklerimizi
Sadece sulamıyoruz artık
Tanrı'ya dua ettik
Belki yağmur yağdırır
Belki güneş açtırır
Belki... Kimbilir...

Lütfen... Rahatsız etmeyiniz bizi
Cenazemiz var görmüyor musunuz
Yüreğimizi öldürdüler de dün gece
Ağıt bile yakamadık ardından
Yaşama telaşıyla...

Aslıhan Tunca

Mutlu ve Yalnız

Geçmişteki
mutlu yalnızlığımı
hatırlıyorum

Hiç mutlu yalnızlık olur mu
demeyin

ben yaşadım
biliyorum

Aslıhan Tunca

Müsvette

Müsvette
aşklar
yaşıyorum
bugünlerde

Temize
çekmeden
buruşturuyorum
ellerimde...

Aslıhan Tunca

Nasıl

Geçmiş günlerin

Yarınları kaybettirdiği

Aşk kapılarına hasret gözlerle

Büyüdüm ben

Aslıhan Tunca

Ne Anlamsız

Gel, bu gece yine bana gel
Sev, gözyaşlarımda beni sev
Hatta, istediğın ne varsa
Vereyim, gitme dedim dur dinle

Tamam, tamam kabul herşeye
Yapma, canım acıyor yine
Olmaz, olmaz gülüm vazgeçemem
Nolur, beni bırak deme

İşte, işte kaldım yıldızsız
Kimbilir, kaç zaman geçer yalnız
Belki, bir gün yine severim
Yok olmaz ne anlamsız...
Olmaz, ne anlamsız...

Aslıhan Tunca

Neyim Var!

Üç beş şiir

Üç beş zaman

Bir de özlem

Ve

Olmayan sen...

Aslıhan Tunca

O'na

Œiir dedin

Yaz dedin

Oku dedin

Yarım kalan Œiirlerime bakmadan

AŒk dedin

YaŒa dedin

Öl dedin

Yıllar önce öldüğümün farkına varmadan

Aslıhan Tunca

Ola ki..!

Bir garip aşığın olmak isterdim
Belki de yaşanmamış ve asla yaşanmayacak
bir sevgili
Öylece kalakalmış çimenlerin üzerinde
piknik sepetinden umutlu

Bir garip aşığın olmak isterdim
Belki de göremeyecek kadar kör
şu dünyayı
Öylece esasını elinde savuran
gecenin karanlığından umutlu

Bir garip aşığın olmak isterdim
Belki de hiç tanımadığın
Ola ki bir sevgili
Ola ki bir ömür
Ola ki bir ölüm deseysin
bana...
sana...

Bir garip aşığınım ben senin
Olası sevdiğin...
Olamayan mazin...

Aslıhan Tunca

Ölü Adam

Gidiyorum bu alemde
bekliyor beni sevdiklerim
yağmur yağar
güneş açar
ben giderim

Hepsinin gözünde yaş
yüreğinde yaş
indiriyorlar yavaş yavaş
Burası karanlık
korkuyorum
kimse gelmiyor mu yanıma yoldaş!

Gidiyorum güzel evimden
özlüyor beni sevdiklerim
Dünya döner
bahar gelir
ben
giderim

Aslıhan Tunca

Özgür Aşklara...

Karanfilin bir avuç toprağa hapsedildiği
Taş irisi balkonlarda yaşamışız aşklarımızı
Çiçeklerini sayamadığımız vadilerin edasıyla

Gösterememişiz yüreğimizin atışlarını
Görememişler sanmışız
Suçlar bakışlarla

Okyanuslara yelken açmamışız
Kağıttan gemiler yüzdürdüğümüz
Su birikintilerinin aldatisıyla

Yıldızlara uzatmışız ellerimizi
Koparamamışız tek tane bile
Defterimize hatıra

Tüm zamanlarımızı boyamışız
Küçük zaferlerin
Ürkek fırçasıyla

Oysa...

Yüzlerce bulutun yağmuruyla
Islanmalıydı dünya
Her damlası da
Özgür aşklara...

Aslıhan Tunca

Paylaşmanın Sırrı

İnsan önce kendiyle kalmayı bilmeli
Bir akşam sofrası hazırlamalı
Şöyle mumlu, çiçekli
Yelken açmalı fırtınalara inat
Maviyle kardeş olmalı
Kıyıya ulaştığında karşılayan
Yine mavi olmalı
Bir gece gölgeyle yürümeli
Bir sabah yağmurla uyanmalı
Bir kedi sevmeli...

.....
İnsan önce yalnız kalmayı sevmeli
Ancak o zaman paylaşmayı bilebilir.

Aslıhan Tunca

Rüya

Nedendir bilinmez
sen hiç dinlemedin beni
Hatta bakmadın yüzüme
Yarımdan geçin gitmelerin
yüreğinden gitmelerime eş
Anahtarı kaybedilmiş kapılarda
beklettin beni
Gelmedin
benim rüya sevgilim

Aslıhan Tunca

Sadece

Bir sonbahar akşamı
tanışmadık ki seninle

Hem...
Rüzgarda uçuşmadı da saçlarımız

Üstelik...
Yıldızları da saymadık gecelerce

Yaşadığımız tek şey,
bi dünya
sevgi sadece.

Aslıhan Tunca

Sarhoş

Hüzünlü değilim
aşıkta...

Ne gecededir gözüm
ne ışıhta...

Yarım başarıların
doyurmayan hazları sancıyor sadece...

bu gece...
bu sarhoş...
bu loşta...

Aslıhan Tunca

Sarıyer'de Bir Akşam

Adamışım yüreğimi
böyle akşamlara

Kaptan süzülür maviye,
ben seyre dalarım

Tahta masalara yakışır
beyaz avuntu

Geçmişe biraz aşk katıp,
yeni yüzler yazarım...

Aslıhan Tunca

Sen

Sözün güneş oldu
gece yarılarırma

Yüzün derman oldu
yalnızlığırma

Bir de deli sevdan var ki
sorma

Yağmur olup aktı
kurak toprağırma
Aslıhan Tunca

Seven

Sevenin
delice bir yüreği olmalı

Karşılık beklemeden
dökülmeli dudaklarından geceye

Yıldızları savurmalı
yana yana ve oradan oraya

Gizli bir ateş sarmalı
her yanını

Ağlamaksa
bu sevginin duası...

Aslıhan Tunca

Sever Gidersin

Benim
deli sevdalarım
yok artık

göl kokulu akşamlarımsa
çoktan soldu

sana kalan birkaç
kırık bakış

ya, ezer geçersin...

ya da sever gidersin...

Aslıhan Tunca

Sevmez

Ben denize mavi derim
anlamaz...

Ben kalbine Őir sererim
okumaz...

Ben gündüzü gece bilirim
umursamaz...

Ben...
Sevmez...

Aslıhan Tunca

Siyah Beyaz

Kırsam zamanın acımasız zincirlerini
Siyah beyaz bir fotoğraftan gülümsemem
Sararmış sayfalarla beraber
Toz tutsam tavan arasında

Boğaza karşı otursam, hisar da
Mavi ardında alabildiğine yeşil olsa
Birkaç da konak aralarında
Sandalla uzansam karşı kıyıya

Bir ney üflese
Rüzgarla yanıma otursa neyzen
Çamlıca'dan kucaklasam Yeditepe'yi

Nal sesleriyle varsam
Akşamın fincan sohbetlerine
Bir elimde nakış,
Münir, babamla bahçede

Siyah olsa gök, yıldızlar da beyaz
Uyuyakalsam o fotoğrafta
Siyah ve beyaz

Aslıhan Tunca

Soru?

Ben

kimim..?

Yazar

kim...?

Şair

kim...?

Sen

kimsin...?

Aslıhan Tunca

Şehir Hayatı

Öyle şehir ki burası
Şehirler arası, şiirler arası
Uzaklığında,
Anne kokusu tüterken mutfağında
Özgürlük telaşına düşmüşlüğün hali çökmüş
Gözlerime

Öyle şehir ki burası
Bırakın nefes almayı
Şiir bile yazamaz oldum
Kuraklığında...

Aslıhan Tunca

Ŗiirlerim....Hüzün...

Tek neŖeli Ŗarkım yok

Gülen yüzüm

IŖıl gözüm

Huzurlu yüreğim...

Kimlere sattım sizleri!

Bilemiyorum.

Tek bildiğim,

Ŗiirlerim...

Hüzün...

Aslıhan Tunca

Telaş

giyindiğimde

üstüme

karanlığı....

insan olma

telaşım

başladı

Aslıhan Tunca

Tercih

Böyle

yeni zaferler yerine,

eski

tanıdık yenilgileri

tercih ederim

Aslıhan Tunca

Tutunamadım

Yutkunuyorum sensizliği
Zor akşamları bırakıyorum artık
Ayrılıyorum vazgeçilmezliğinden
Ayırıyorum bizi birbirimizden

Göremediğin çırpınışlarımı
Duyamadığın haykırışlarımı
Salıyorum kuş kanadında semaya
Göçsün bu şehirden yoksa... yoksa...

Alışamam sen varken kalbimde, başka birisine
Yaşayamam sen varken kalbimde, başka birisiyle...

Bu sana itirafım hatta son feryadım
Çok yoruldum, dayanamıyorum Allah'ım
Bu senin hayatın, ben kenarında kaldım
Her seferinde uzandım, tutanamadım.

Aslıhan Tunca

Umut Üstüne

İşte...
Yine atıyorum yıldızlarımı
kaldırımlara

Kime çarpacak...
bilemem

Çarpsa bakacaklar mı...
hiç bilemem

Ben umutsuz...
Ben uykusuz...
ben...
Her gece,
hemen hemen
saat üç'te

Atarım yüreğimi kaldırımlara
Öylece...

Aslıhan Tunca

Utanç

Geçmişin izlerini ararken
kalbimin az köşesinde
sana rastladım

.....

Sen yüzüme bakıyordun
ben utanıyordum.

Aslıhan Tunca

Uyku

Uyku,
yaşamla ölüm arası bir çizgi

Rüyayla süslenen
Kabusla kirlenen

Uyku,
ölümle yaşam arası bir çizgi

Aslıhan Tunca

Yakarış

Yaşamak istediklerim var bu dünyada
Öbür dünyaya taşınmadan
Sevmek istediklerim var
Görmek,
Bilmek,
Hissetmek,
Sevişmek istediklerim var

Ne olur Tanrım
Bana biraz daha izin ver
Biliyorum,
Öbür dünyada
Yerim dar.

Aslıhan Tunca

Yele Verdim

Değmeyin efkarıma olan oldu
Kalakaldım yine bir başıma
Kan damladı, kardelen artık kırmızı
Düştü bütün yıldızlar gözyaşıma

Havada ayrılığın kokusu
Ayrılık kuru bir dal, başımda tacım
İçim sarar sensizliğin korkusu
Sevdiğimi yele verdim, ondan isyanım

Aslıhan Tunca

Yeter

Artık

Hayatımda

Yaratıcı

Acılar

İstiyorum

.....

Aslıhan Tunca

Yok Saymışlar

Göndermezler isteklerine
Zaten onlar için önemli değil

Göndermezler mutluluklara
Zaten onlar hiç mutlu olmamışlar

Göndermezler aşka, sevdaya
Zaten onlar, aşkı yalan, sevdayı yok saymışlar

Aslıhan Tunca

Yoruluyorum

Yoruluyorum bu koşuşturmalardan
her gün
oradan oraya savrulan ellerim
tutamaz oluyor zamanı

Hüzün kuşları uğuyor arada sırada
Hazan yağmurları yağıyor bazen habersiz
Bir köşede yalnızlığın gözleri
gözleri gözlerimde beni çağırıyor
Yalnızlığın yorgunluğa yenilme savaşını izliyorum
rüyalarımda
Ve
kalıveriyorum gecenin değinliğinde
yorgun... argın...

Aslıhan Tunca

Yüreeğimi Terkettiğim

Hani olur ya bazen
Her Őeye çaresiz kalırsın
Dünyanın umarsız tavrına
Yalvaran ellerini uzatırsın,
Çatlak topraklarda yağmur sevdalı gönüllerle
Öyle kalırsın dizlerinin üzerinde saatlerce
Yorulur, taşıyamazsın artık bedenini
Düşersin...

Sevenlerin bir pırıltı bekler
Sen kömür karasına bürünmüş olsan bile
Ovuşturup gülmeye çalışırsın gözlerini
Yalan olur, başaramazsın...

ırpınır durursun aynı denizin üstünde
Konacak tek dal bulamazsın
Bitkin düşersin
Vazgeçmek kolaylaşır
Salıverirsin kendini maviye...

Yorulursun artık anlamsız koşuşturmalardan
Taşıyamaz olur heyecanlarını yüreeğin
Bir çukur kazarsın gece yarısı
Gömersin serin toprağa
Beklentilerin kefen, geçmişin tabut olur
o anda...

Aslıhan Tunca